

ת"פ 64689/06/19 - לינוי הכרי, אורן דמארי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 64689-06-19 הכרי ואח' נ' ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשים	1. לינוי הכרי 3. אורן דמארי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצועם של שני צווי הריסה מינהליים שניתנו ביחס לשני מבנים שונים הנמצאים על מקרקעין שברחוב י"א 10/א, גוש/חלקה: 305/6130 בתל אביב:

האחד, מספרו 1351-2018, הוצא ביום 3.9.18, בקשר למבנה בשטח של 42 מ"ר שנבנה מקירות וגג מלוחות מבודדים.

השני, מספרו 1378-2018, הוצא ביום 7.10.18, בקשר למבנה בשטח של 46.5 מ"ר שנבנה מחומרים שונים.

הבקשה הוגשה במסגרת ערעור על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת ע' יעקובוביץ) מיום 27.6.19 בתיק בב"נ 32478-09-18, אשר דחתה בקשה לעיכוב ביצוע צווי ההריסה, והפנתה להחלטתה מיום 3.4.19, משום שלא הוכחה זיקה של המבקשת לנכס. המבקשים טוענים כי ביום 30.6.19 בשעה 09:00 הגיעו אנשי הרשות על מנת לבצע את צו ההריסה בנכס, שהוא נכס המשמש למגוריו של קטין נכה וחסר ישע. לטענת המבקשים, החלטת בית משפט קמא מיום 3.4.19 מתייחסת למבקשת ואולם אינה מתייחסת למבקש, שהוא המחזיק בנכס מאז שנת 1967, ועל כן אינה יכולה לחייבו. לטענת המבקשים, בית משפט קמא התעלם מבקשת המבקש ודחה אותה מבלי שנדרש לבחינת טענותיו לזיקתו לנכס.

ביום 30.6.19 הגיעו אנשי הרשות לנכס על מנת לבצע את צווי ההריסה. בהגיעם, הבחינו בילד אוטיסט נכה 100% השוהה בנכס. המשיבה פנתה לבית משפט קמא בבקשה להאריך את מועד ביצועו של הצו, נוכח הצורך בהיערכות מתאימה בקשר לפינויו של הקטין.

ביום 1.7.19 נעתר בית משפט קמא לבקשה והאריך מועד ביצועו של הצו עד ליום 1.8.19.

בבקשה לעיכוב ביצועם של צווי ההריסה חזרו המבקשים על טענותיהם בערעור וטענו כי מאזן הנוחות נוטה לטובת עיכוב הביצוע, בהתחשב בעובדה כי בנכס מתגורר קטין נכה וחסר ישע.

המשיבה מתנגדת לבקשה לעיכוב ביצוע צווי ההריסה. לטענתה, המבנים בנויים על שטח המצוי בבעלות עירונית, כאשר טענות קודמות לזיקת המבקשים לנכס נדחו על ידי בית המשפט מספר פעמים בעבר.

בדיון שהתקיים לפני ביום 11.7.19 שמעתי את טענות באות כוח הצדדים.

באת כוח המבקשים טענה כי על פי מידע שהתקבל בידה משכנה לנכס התברר כי צו ההריסה מופנה למבנה השייך לשכנה ולא למבקשים והוא בוצע לפני שבוע.

באת כוח המשיבה טענה כי מדובר בשני צווים המתייחסים לשני מבנים נפרדים על גבי אותם מקרקעין ואשר זוהו על פי חוות דעת של מפענח תצלומי אוויר, וכי אם אכן היה למבקש ראייה לזיקתו למקרקעין הרי שהוא היה מציגה על אתר.

המחלוקת בין הצדדים פשוטה היא בתכלית ולפיכך לכאורה גם ההחלטה בה פשוטה. מדובר בשני צווי הריסה מנהליים אשר מתייחסים לשני מבנים. במהלך הדיון לפני, ומשום טענות המבקשים, הוריתי לבא כוח המשיבה להבהיר זיהוי הנכסים אשר לגביהם הוצאו צווי ההריסה. באת כוח המשיבה הציגה לבית המשפט, תצלומי אוויר (תצ"אות) אשר צולמו לפני ואחרי הבנייה. כמו כן, חוות דעת של מומחה תצ"אות. מתוך כך, על פני הדברים עולה כי צווי ההריסה המנהליים הוצאו כדין.

יתירה מזו, גם בהליכים בבית משפט קמא כמו גם בדיון שהתקיים לפני, לא עלה בידי המבקשים להציג הוכחות באשר לזיקתם לנכסים הללו ומשם כך, אין להם זכות לטעון בקשר לעיכוב ביצוע הצווים. כאמור, פשוט בתכלית היה להחליט כי הבקשה לעיכוב ביצוע צווי ההריסה תידחה.

אלא שלפנים משורת הדין, ולו בלבד משום האמור בבקשת המשיבה שהוגשה לבית משפט קמא, לפיה היא אשר ביקשה עיכוב ביצוע הצווים על פי הנימוקים המפורטים בה, דהיינו הימצאותו של ילד נכה בשיעור של 100%, אף כי אני מתעלם מכך שייתכן כי מדובר במעשה טקטי מצד המבקשים על מנת למנוע את ההריסה, אני נעתר לבקשה.

למען הסר ספק, אין בהחלטה זו כדי לקבוע דבר באשר לצווי ההריסה, לחוקיותם או לתקפותם. כל שיש בהחלטה היא ליתן למבקשים יומם בבית המשפט בהליך הערעור גופו. הא ותו לא.

סוף דבר שאני מעכב את ביצוע צווי ההריסה עד להחלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ט, 29 יולי 2019, בהעדר הצדדים.